

Изх. № 520/06.12.2016 г.

**ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

Относно: Законопроект за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с предстоящото обсъждане на законопроекта за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г., изразяваме следното

**СТАНОВИЩЕ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

Визираният законопроект урежда изчерпателно създаването, управлението, преобразуването, прекратяването и ликвидацията, както и изискванията към дейността на управлението на публичните предприятия. Проектът преодолява съществуващите несъвършенства в действащата нормативна уредба (наличието на норми, уреждащи дейността на публичните предприятия в различни по степен нормативни актове), както и множество неуредени понастоящем въпроси. В този смисъл, като цяло и с оглед на предстоящото първо гласуване, Асоциация на индустриалния капитал в България изразява принципната си подкрепа за този законопроект. Насочеността към подобряване на ефективността и контрола върху публичните предприятия са аргументи в същата насока.

Като някои препоръки към законопроекта обръщаме внимание на:

1. В Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ „Публично дружество“ е дефинирано като:
„**Чл. 110.** (1) (Доп. - ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 27.03.2009 г.) Публично е акционерното дружество със седалище в Република България, което:
1. е издало акции при условията на първично публично предлагане, или
2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 01.03.2003 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) има вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор емисия от акции с цел търговия на регулиран пазар, или
3. (нова - ДВ, бр. 39 от 2005 г.) има повече от 10 000 акционери в последния ден на две последователни календарни години.“
По тази причина у нас е придобило гражданственост схващането, че листваните на борсата компании са публични дружества. Тази даденост следва да се съобрази или промени.
2. В Глава четвърта, Раздел първи, в чл. 47 следва да се укаже изрично, че публичните предприятия са задължени да разкриват информация с нарочни норми в настоящия законопроект (доколкото същият е специален по отношение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа) или да се вземат задължение за това по реда на Глава шеста „а“ от ЗППЦК. В този смисъл считаме, че уредба на подобно задължение (поради изключителната му важност) е предмет на закон и не следва да се делегира на правилника за прилагане на закона (както е в чл. 48, ал. 1 и ал. 3, т. 5), нито на акт на Министерския съвет (както е в чл. 48, ал. 5, т. 14).
3. В законопроекта, според нас, следва да бъдат заложили и принципите на добро корпоративно управление, съгласно Националния кодекс за корпоративно управление като стандарт за добра практика и като средство за постигане на ефективност, прозрачност и съхраняване на обществен интерес.
4. В чл. 29, ал. 3, изречение първо „Съответният орган оповестява по подходящ начин дружествата и органите, за които предстои да бъдат извършвани промени в състава на органите за управление и контрол и срок, в който могат да бъдат правени предложения“ предлагаме да се преформулира така:
„Дружествата и органите, за които предстои да бъдат извършвани промени в състава на органите за управление и контрол, оповестяват това обстоятелство на интернет страницата си по чл. 47, ал. 2 и по партидата си в Търговския регистър най-малко 1 месец преди провеждането на избора“.
Това предложение преодолява субективния фактор на избиране както на „подходящия“ начин за оповестяване, така и на определянето на срока за това. В противен случай и при кратък срок, има възможност да се предопределя изборът поради технологична липса на време за отделни кандидати.

5. В чл. 33, ал. 1 предлагаме изречение второ да отпадне. Осигурителният доход и осигурителните вноски, а също и тяхното разпределение между осигурителя и осигуреното лице са определени в чл. 6 от КСО. Решаването на същите въпроси със специален закон по различен (от този в КСО) начин ще създаде ненужни затруднения и ще усложни администрирането, без при това да има позитивен резултат.

6. Прави впечатление преуреждането (след измененията от 2012 г.) с § 9 и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби на въпроса с възнагражденията на лицата по чл. 107а, ал. 2 от КТ и държавните служители по чл. 7, ал. 3 от ЗДСл, за случаите, при които тези лица участват като представители на държавата или общината в органите на управление или контрол на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала или на юридическите лица, създадени със закон, в съвети, комитети, одитни комитети, комисии, работни или експертни групи, органи на управление или контрол на фондове, сметки и други, които не са юридически лица.
Предвидените в чл. 24, ал. 1 ограничения и конкретно - в т. 7 изключват за тези лица възможността да бъдат управители или изпълнителни членове от състава на съветите на директорите или управителните съвети на еднолични дружества с ограничена отговорност и на еднолични акционерни дружества с държавно или общинско участие в капитала. Следователно (tetrimum non datur) или трябва да се заличат § 9 и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби (което според нас е по-доброто решение) или да отпадне т. 7 в чл. 24, ал. 1.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**